

3.000 mennesker blev dræbt, og det synes jeg egentlig vi bør have i tankerne. Man glemmer ofte, selv om vi nu har diskuteret denne sag så længe, at det faktisk var forklaringen.

Fangerne behandles ifølge amerikanerne efter reglerne i den 3. Genèvekonvention, og det har vi fra vores side ikke nogen anledning til at betvivle. For os er det i hvert fald afgørende, at de bliver behandlet human og i overensstemmelse med de konventioner, som findes på området, så det bør man ikke bebrejde USA. Men når det så er sagt, vil jeg sige, at den tidsubegrænsede tilbageholdelse, der er sket af både den danske fange og de andre fanger på Guantánamobasen, naturligvis ikke er acceptabel.

Jeg tror, man med rimelighed kan sige, at selvfølgelig har det taget amerikanerne noget tid at komme til bunds i sagen. Men som udenrigsministeren og også andre ordførere har været inde på i dag her i Folketingssalen, er der jo den positive sidegevinst ved de afhøringer, der har fundet sted på Guantánamobasen, at man faktisk har forhindrede nogle andre terrorangreb. Det er klart, at nogen tid må det tage, men at tidsrammen nu for nogles vedkommende har strakt sig over mere end 2 år, synes jeg er uacceptabelt. Som den danske regering med vores tilslutning har gjort, må det kræves, at der sker en afklaring af fangernes situation, altså at der enten skal rejses tiltale, eller at de må gå fri.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg kan tilslutte mig både det, som udenrigsministeren har sagt, og det, som statsministeren har været inde på, og så synes jeg, vi skal glæde os over, at sagen har fået en løsning. Vi må håbe, at der dermed er taget hul på, at der også kan blive løst andre sager, men i hvert fald synes jeg, at denne sag har vist os, at den linje, som regeringen valgte, men som nogle har kritiseret regeringen for, nemlig det stille diplomati, har virket.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi naturligvis støtter det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere til. Heraf fremgår det også, som jeg har sagt her i min ordførertale, at vi understreger, at tidsubegrænset tilbageholdelse er uacceptabel.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Som det tidligere er sagt, skal vi jo være glade for, at der nu er sket en afklaring af situationen

for den danske statsborger på Guantánamo. Vi vender tilbage til de mere konkrete omstændigheder på et møde senere i dag, så jeg vil nøjes med nogle lidt mere principielle betragtninger om hele sagen.

I en vis forstand kan man sige, at sagen er prisen for den kamp mod terror, som specielt USA indledte efter den 11. september – en pris i retning af, at retssikkerheden er blevet betydelig mere usikker. Det er rigtigt, som det er blevet sagt tidligere, at folkeretten udvikler sig, men det er jo ikke det samme, som at folkeretten forsvinder, og det er heller ikke det samme, som at de principper, der er gældende for folkeretten, ikke eksisterer længere. Men et af problemerne ved den amerikanske håndtering af sagen er, at man har brugt dette argument: Når vi er i krig mod terrorismen, er vi berettigede til at gøre hvad som helst, bare det tjener vores interesser.

Kl. 14.40

Den konklusion er det urimeligt at drage, også selv om man er i gang med en meget vigtig kamp imod terrorisme, for så er det jo netop, man kan sige, at terroristerne har vundet deres kamp, idet de har ændret nogle grundlæggende retsprincipper i vores del af verden, har ændret vores åbne samfund og i den forstand fået held med deres forehavende. Derfor er det meget, meget vigtigt, at vi fastholder grundlæggende retsprincipper, også grundlæggende folkeretsprincipper, i en verden, hvor naturligvis folkeretten som al anden form for jura udvikler sig.

Derfor er det meget, meget vigtigt, at man fastholder diskussionen af de her ting, og det er også vigtigt, at man er kritisk over for den amerikanske håndtering af guantánamofangerne og kritiserer USA, når der er grund til det. Hele tidsdimensionen i det her må jo være genstand for en kraftig kritik.

Jeg har forstået, at der har været en kontakt på et tidligt tidspunkt med den amerikanske regering med henblik på, at vi nu skulle få en afklaring. Da statsministeren var i USA sidste år, var man også i Pentagon, og man mente der, at en afklaring var meget nært forestående. Der har været forskellige tilkendegivelser af, at nu var sagen ved at være afklaret, og alligevel er der ikke sket noget.

Det kan ikke være rigtigt, at man ikke – på grund af tilsyneladende bureaukratiske forviklinger og vanskeligheder med at få de rette personer til at mødes – kan få de her sager løst. Det viser i hvert fald, at den amerikanske regering ikke tager det her alvorligt nok, heller ikke i for-